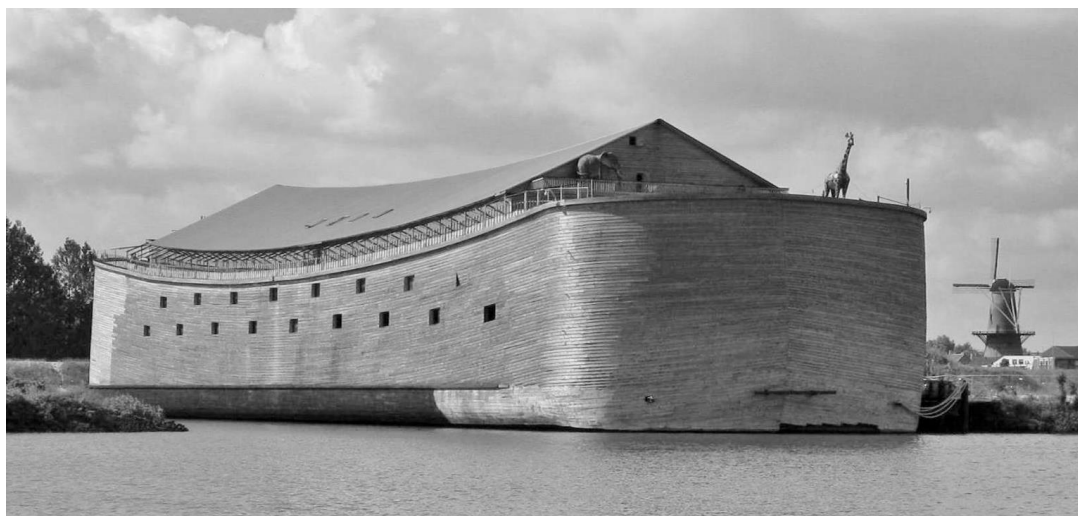

1. De ernst van de zondvloed: het oordeel komt...

Oudejaarsavond is een bijzonder moment. Het heeft altijd iets weemoedigs. Als je wat foto's bekijkt op je telefoon, en je realiseert je wat er dit jaar allemaal gebeurd is, dan komt het allemaal weer terug. 'O ja...', denk je, 'o ja, natuurlijk, dat was er ook!'

Deze avond zet ons even stil. Het leven is eindig. De tijd gaat voorbij. Dat wéten we, het is ook niet schokkend, maar je wordt er op deze dag extra bij bepaald. Vanavond om twaalf uur gaat de deur van 2024 dicht. Voorgoed.

We hebben gelezen over Noach, en over de zondvloed, en over de ark. En dat éne zinnetje sprong er voor mij uit, uit Genesis 7: 16: 'En de HERE sloot de deur achter hem toe.' De tijd van ál die voorbereidingen is dan voorbij. Járenlang moet Noach aan die ark hebben, ongetwijfeld samen met zijn zonen, en misschien hebben de vrouwen wel meegetimmerd. Het verhaal van Noach en de ark is één van de meest beroemde Bijbelverhalen. En vooral in kinderboekjes kom je het eindeloos tegen. Je kunt puzzels met de ark kopen, er zijn houten speelarken en er bestaat ook een ark van Playmobil. Allemaal heel schattig met al die dieren.

De ark van Noach, door Johan Huibers nagebouwd op ware grootte, deze week verkocht aan de Stichting Breng de Ark thuis, om overgebracht te worden naar Israël.

Maar het bijbelse verhaal is in feite een heel ernstig verhaal. Je zou kunnen zeggen: de zondvloedgeschiedenis is in wezen al een voorafschaduw van de totale wereldgeschiedenis. Die geschiedenis begint met een goede schepping. God heeft alles volmaakt geschapen. Hij kijkt rond 'en zie', staat er dan, 'het was zeer goed'. Maar dan lopen de mensen bij Hem vandaan, weg bij de Schepper. En alles wat zo mooi door God was gemaakt, gaat onder hun handen kapot. Veelzeggend staat het in vers 12 van Genesis 6: 'Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde.' Natuurlijk kun je zeggen: 'Nou, nou, dat is wel héél pessimistisch,' maar zeg nou eens eerlijk: als je op je laat inwerken wat er allemaal gebeurt in de wereld, de oorlogen, de verschrikkelijke onderdrukking in zóveel landen, de criminaliteit, de misstanden, ook in ons eigen land – denk aan de toeslagenaffaire, de situatie in Groningen, noem maar op. En dan het klimaat! Onze hele levensstijl jaagt de planeet naar de afgrond. We maken er met elkaar zo'n grote puinhoop van... En God in de hemel, Hij ziet het gebeuren... Als mensen roepen we in feite een oordeel af over onszelf. En dat oordeel komt. God zegt het tegen Noach. En in de grote wereldgeschiedenis zegt Hij het tegen ons allemaal: 'Ik ga Mijn oordeel brengen over deze wereld.' Dat oordeel van God, daar hebben we het niet zo graag over. Dat is heel ongemakkelijk. Maar het komt wel. Jezus zal terugkomen en we hebben het net samen beleeden in de geloofsbelijdenis: 'Hij is opgevaren naar de hemel, en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader, vanwaar hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.'

Dat oordeel, daar moet je niet te licht over denken. Jij en ik, we zullen in het oordeel voor God komen. En op dat moment zal je hele aardse leven als een film aan je voorbij trekken. Ik weet zeker dat ik me door de grond zal schamen, als alles open komt te liggen, elke gedachte, elk woord, elke drijfveer, alles maar dan ook alles...

2. ... maar God geeft áltijd een uitweg!

Natuurlijk, je hebt geen schijn van kans in dat oordeel... Behalve: als er een Redder is! En die Redder, die is er! Jezus Christus! Want God heeft voorzien in een reddingsplan. In de wereldgeschiedenis, zoals het ook al was in de geschiedenis van de zondvloed. In die geschiedenis geeft God redding door de ark! God heeft een reddingsplan en daarvoor schakelt Hij Noach in. Noach, weet je wat zijn naam betekent? Zijn naam betekent 'rust'. In Genesis 5 staat dat zijn vader Lamech hem die naam geeft. Vers 29: 'En hij gaf hem de naam Noach, en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HERE vervloekt is.' Het is een soort profetie van Lamech: Noach zal een trooster zijn, iemand die rust brengt.

Dat blijkt inderdaad zo te zijn. We hebben net gelezen in Genesis 6: 9: 'Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. Noach wandelde met God.' Alleen al die laatste paar woordjes, daar straalt zoveel rust vanuit. 'Noach wandelde met God.' Zelfs als de cultuur echt verdorven is, geeft God toch altijd nog weer mensen die met Zijn Heilige Geest vervuld zijn. God kan het niet laten om zelfs in de schaduw van het oordeel toch een redder te geven, iemand door wie Hij een uitweg biedt.

Ik moest even denken aan de brandweer. Als je een gebouw wilt neerzetten, een flat of een winkelcentrum of wat dan ook, dan geeft de brandweer alleen

toestemming voor dat gebouw als er nooduitgangen zijn. Er moet altijd redding mogelijk zijn. Altijd! Je zou kunnen zeggen: God maakt geen enkel plan zonder daarbij een mogelijkheid tot redding te geven. Want hoezeer God de zonde ook niet kan zien, al het kwaad en al het onrecht, hoezeer dat Zijn hart ook breekt, toch, tóch kan Hij het niet laten om mensen genadig te zijn, want Hij houdt van mensen. Hij is onze Schepper, Hij heeft ons Zelf bedacht en gecreëerd.

'Noach, bouw een ark,' zegt God. De ark is Gods reddingsplan. En niet voor niets is die ark vaak in de geschiedenis vergeleken met het volk van God, met Israël en uiteindelijk, in verbondenheid daarmee, met de gemeente van Christus. Daar in die ark ben je veilig. Daar zal het oordeel je niet vernietigen. Daar is iemand die je rust geeft. Noach, zijn naam betekent 'rust'. En natuurlijk denk je dan gelijk aan Jezus, die het zegt: 'Kom maar bij Mij, allen die vermoeid en belast zijn, Ik zal jullie rust geven' (Mattheüs 11: 28). 'Kom maar! Kom maar in de ark, kom maar bij Mij, Ik heb Mij aan het kruis gegeven voor jou! Ik heb Mijn leven opgeofferd om de straf voor jouw zonden te betalen. Kom! Geef je over aan Mij, vertrouw je toe aan Mij! Ik ben je Trooster. Bij mij mag je schuilen.' En als dan het noodweer losbarst, en alle bronnen van de grote watervloed openbreken, en God de sluizen van de hemel opent, als je overal om je heen dat donderende geraas hoort, en je bent daar binnen, in die ark, wat gebeurt er dan met je? Dan gebeurt er niets, je bent volkomen veilig, want de ark drijft op de golven. De ark drijft op de golven van het oordeel. Dus die ark stijgt altijd boven het oordeel uit. Bij Noach is rust. Bij Jezus ben je veilig.

Weet je trouwens waarom de ark niet gezonken is? Je denkt misschien: 'Ja, logisch, hij was van hout! Hout zinkt toch niet?' Nee, hout zinkt niet naar de bodem, maar als hout in het water ligt, dan is de bovenkant van het hout ongeveer gelijk met de waterspiegel. Dus die ark had wel degelijk kunnen vergaan. Maar waarom is dat niet gebeurd? Het antwoord staat in Genesis 6: 14: 'Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en hem vanbinnen en vanbuiten met pek bestrijken.' Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald is met 'bestrijken', dat kun je ook vertalen met 'bedekken' of 'verzoenen'. Het is het woordje dat we tegenkomen in de term Jom Kippoer, Grote Verzoendag. Dát woordje is het, 'kippoer', daarvan wordt hier een vervoeging gebruikt, in Genesis 6: 14. De ark is van binnen en van buiten met pek bestreken. De reddingsark is volkomen waterdicht vanwege de verzoening. Omdat Christus kwam om jou en mij te verzoenen met God, ontstijgen we de vloed van het oordeel. Dat is zo'n diepe symboliek... Gods reddingsplan. Zijn reddingsboot. Jàren is eraan gewerkt. En iedereen zal zich stomverwonderd hebben afgevraagd wat Noach bezielde om dit te doen: zo'n enorme boot, midden op het land. Je kunt zelf gaan kijken hoe groot die ark is: hij ligt in Krimpen, een replica op ware grootte. Misschien ben je er weleens in geweest. Deze week is de ark verkocht, hij gaat naar Israël, is de bedoeling.

3. Vertrouw jezelf toe aan Jezus, voor het eerst of opnieuw!

Zo'n enorme boot, midden op het land. Ongetwijfeld is Noach door iedereen uitgelachen. En ongetwijfeld heeft hij het van zijn kant aan iedereen uitgelegd, dat God Zélf hem die opdracht had gegeven, en dat op een dag het oordeel zou losbreken. Ongetwijfeld heeft Noach ook iedereen uitgenodigd om mee te gaan, om óók gered te worden. Niet voor niets schrijft de apostel Petrus over het geduld van God. Hij vertelt in 1 Petrus 3: 20 over de tijd, 'toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.' Petrus zegt dus dat God in Zijn geduld gewacht heeft met die zondvloed, gewacht heeft met Zijn oordeel. Er konden nog mensen mee! Er konden nog steeds mensen tot bekering komen. Maar er kwam een moment dat God zei tegen Noach: 'Noach, over zeven dagen is het zover.' En dan nog zijn er toch wéér die zeven dagen. Zeven dagen bedenktijd voor alle mensen om die ark heen. Zeven dagen, waarin de dieren aan komen lopen van alle kanten. En dan is het zover. Als laatste gaat Noach naar binnen. En dan volgt vers 16b: 'En de HERE sloot de deur achter hem toe.'

De geschiedenis van Noach is als de geschiedenis van de wereld. Op een dag sluit God de deur. Dan komt de Here Jezus en wordt alles anders.

Vannacht sluit de deur van 2024. Maar wanneer God die laatste deur sluit, dat weten we niet. Dat weet alleen Hijzelf. Hij Zélf sluit die deur, en niemand anders.

Vandaag staat die deur nog wagenwijd open, de deur van de grote ark, de gemeente waarvan Jezus de Koning is, de Redder en Heer. De loopplank ligt uit, en iedereen is welkom! Misschien heb jij nog nooit je leven bewust in handen gegeven van de Here Jezus. Misschien heb jij je nog nooit aan Hem toevertrouwd. Doe dat dan nu, deze avond, voordat het nieuwe jaar ingaat. Wacht er niet mee, want je weet niet wanneer God de deur sluit.

En misschien heb je dat ooit wel gedaan, maar is je eerste liefde een beetje bekoeld. Misschien ben je langzaam maar zeker wat bij de Here Jezus vandaan geraakt. Je weet niet eens precies hoe. Als dat zo is, vertrouw je dan opnieuw aan Hem toe op deze laatste dag van 2024.

En hoe zit het dan met al die mensen om ons heen, die Jezus Christus nog niet dienen, die misschien heel verwrongen beelden hebben over Hem, en die misschien heel slechte ervaringen hebben gehad met christenen? Hoe zit het met al die mensen om ons heen die van niets weten als het gaat om geloof en Bijbel? Weet je, ik hoop zo van harte, dat wij iets van die liefde van Christus door mogen geven, dat we Zijn geduld mogen uitstralen, Zijn aandacht mogen geven, Zijn vreugde mogen verspreiden, Zijn

licht mogen weerspiegelen, Zijn vrede mogen doorgeven... En dat velen, heel velen, met ons meegaan, de loopplank op, de ark in. Het mag ons gebed zijn dat God al onze inspanningen uit 2024 in Zijn Vaderhanden neemt en er Zijn zegen uit laat voortkomen. En weet we wat we ook mogen hopen, en mogen bidden? Dat ons leven en ons werk óók tot zegen mag zijn van de dieren, en van de hele schepping. Door de ark van Noach heeft God ook de dieren gered. En als wij Gods liefde en trouw willen weerspiegelen, zullen we óók Zijn trouw aan de schepping weerspiegelen, Zijn zorg voor de dieren en voor de hele natuur.

4. Hoor je de stem van je Heiland?

Het is genadetijd. Besef je dat? Genadetijd voor jou, voor ons allemaal, en voor de mensen om ons heen. De deur van 2024 gaat dicht, maar de deur van de ark staat open.

Ik kwam een bijzonder verhaal tegen. Het staat in één van de boeken van Henri Nouwen, maar ook Wayne Dyer en andere auteurs vertellen het. Dus wie het heeft bedacht, weet ik niet. Maar het gaat zo.

Het verhaal is een denkbeeldig gesprek tussen een broertje en een zusje. Ze zijn nog niet geboren.

"We zijn aan het veranderen," zei de een, "Wat kan dat betekenen?"

"Dat betekent," zei de ander, "dat we geboren gaan worden."

De twee huiverden en werden bang. Want ze wisten dat met de geboorte het leven hier ten einde was en dat ze de wereld waarin ze nu leefden zouden moeten verlaten.

"Geloof jij eigenlijk in een leven ná de geboorte?", vroeg de jongen.

"Jazeker, dat is er," zei het meisje. "Ons leven hier is enkel bedoeld om te groeien en te ontwikkelen zodat we ons op het bestaan ná de geboorte kunnen voorbereiden en sterk genoeg zullen zijn voor dat bestaan."

"Nonsens," zei de jongen, "dat bestaat toch niet? Hoe moet dat er überhaupt uitzien, zo'n leven na de geboorte?"

"Dat weet ik ook niet precies," zei het meisje. "Maar zeker zal het veel lichter en helderder zijn dan hier. We zullen er onze beentjes gebruiken om rond te lopen, denk ik. En onze monden om mee te eten."

"Wat een onzin!" lachte de jongen haar uit. "Rondlopen, dat gaat toch helemaal niet. En met je mond eten, wat een raar idee. We hebben toch de navelstreng die ons voedt? Bovendien gaat rondlopen ook daarom al niet, de navelstreng is nu vaak al veel te kort."

"Toch," zei het meisje, "ik weet het zeker dat het kan. Het is allemaal alleen een beetje anders dan hier".

De jongen vond het maar raar. "Er is er nog nooit iemand teruggekomen van 'na de geboorte'. Met de geboorte is dit leven ten einde. En het leven hier is alleen maar donker en een kwelling."

Het meisje zei: "Ook al weet ik niet precies hoe het leven na de geboorte eruit ziet, we zullen dan in ieder geval onze moeder zien en ze zal voor ons zorgen."

"Moeder?" zei de jongen. "Jij gelooft in een moeder? Waar is ze dan?"

"Nou hier, overal om ons heen. Wij zijn en bestaan in haar en door haar. Zonder haar konden we überhaupt niet bestaan."

"Bizar," zei de jongen. "Van een moeder heb ik nog nooit iets gemerkt of gezien, dus bestaat ze ook niet."

„Toch wel," zei het meisje, "toch wel, soms, als we stil zijn, kun je zacht haar stem horen. Ik denk dat ze dan tegen ons praat. En heel af en toe, als je heel goed luistert, dan hoor je haar zingen. Een lied, speciaal voor jou en voor mij." Tot zover het verhaal.

Hoor jij de stem van je hemelse Heiland? Hij roept je, zacht, maar vasthoudend. En hij roept ook al die mensen om je heen, mensen van wie je houdt, mensen die óók welkom zijn, aan boord van de ark.

Vanavond is het Oudejaarsavond. De deur van 2024 gaat dicht. Maar de HERE heeft de deur van de ark nog niet gesloten. Het is nog steeds genadetijd.

Amen.